

je pri vdovi več mesecev stanoval in pred jednim tednom vršila se je poroka čudnega para. V minoli noči obiskala je novo poročena vdova vsa objokana in skrajno žalostna duhovnika Bilkovskega, ki ju je pred tednom dni poročil. Njemu je pripovedovala, da njen soprog ni oni „predmet“, katerega je ona iskala, da je njen soprog tudi ženska, ali pa da ni tako ustvarjen, kakor njen umrli soprog. Duhoven je o tem obvestil policijskega stotnika, kateri je drugi dan novoporočeni par obiskal. „Soprog“ je spočetka trdil, da je mož, in da njegova soproga ne vé, kaj govori. Konečno je vendar priznal, da je „ona“, in da se imenuje Lola A. Sawyer. Lola je doma iz severne Caroline in je stara 22 let. V Baltimore je delala v raznih moških poklicih, ne da bi kdo sumil, da je ženska. Vdovo, s katero se je poročila, goljufala je za 100 dolarjev, radi česar so jo zaprli.

Poslano. Tisti vozniki, kateri imajo nekaj kapitala ter voz in konje na razpolago, dobijo lep zaslužek s prodajanjem (hauziranjem) kisle vode. Vpraša naj se pri **ravnateljstvu v Radincih** (Brunnen-Direktion in Bad Radein.) 612

Gospodarske stvari.

Kako se preganjajo goveski živini uši? Navadno in dobro sredstvo je močna tobakova voda, ki se z njo prav dobro namažejo vsa ušiva mesta dvakrat ali trikrat po preteku dveh do treh ur. Čez 4 do 5 dni je mazanje ponoviti, da se uničijo še one uši, ki se med tem časom izležejo iz gnid. Mesta, ki so vsled drgnjenja garjava postala, je najprej dobro izprati z mlačno žafnico. Najhitreje in najzanesljiveje delujoče sredstvo je pa mazilo iz živega srebra, ki se dobiva v lekarni. To mazilo v nekterih minutah pomori vse uši, pa ga je le tedaj rabiti, če se more preprečiti, da se goved ne liže, ker je mazilo strupeno. Mazilo je dobro v dlako in v kožo vtreti ter ga potem čez nekaj ur z žafnico izprati. Tudi mazanje z živosrebrnim mazilom je čez 4 dni ponoviti.

Goveda živina katera liže venomer les, sama sebe ali pa drugo živinče, je bolana na tako zvani bolezn lizanja. Ta bolezen je posledica prazne krme, zlasti sena, ki je rastle na močvirnih tleh. Vsed take krme postane hranitev živalskega telesa nepravilna, živali primanjkuje rudninskih redilnih snovi, in neki notranji nagon jo sili, da ta primanjkljaj hoče nadomestiti z lizanjem in grizenjem raznih predmetov. Pokladajte svoji živini apno, katero se dobi nalašč za živino v prodajalnicah, to je apno za krmiti. (Futterkalk), pa bo ta prikazen ponehala, in vrhu tega se bo živina bolje redila. Krme pa zboljšate, če osušite travnike, ter njuje in travnike gnojite s fosforovo kislino in z apnom.

Turščica (koruza) in konji. Turščica konjem pač prija, a jih preveč debeli, jih dela lene, in konji, s turščico krmljeni, se radi poté. Iz tega vzroka se morejo s samo turščico krmiti le težki konji za počasno vožnjo. Skušnja pa uči, da se drugim konjem, ki morajo tudi teči, brez škode lahko nadomesti

tretjina ovsa s turščico, in pozimi celo polovica. Turščica naj se poklada zdrobljena (šrotana).

Starost jajca se najložje spozna, potem ker j jajce tem bolj ko je staro tudi lažje. Ako vzame 120 gramov domače soli in jo raztopiš v enem litru čiste vode, imaš tekočino, katera ti kaj hitro pokaže kako staro je jajce. Ako je jajce od istega dneva potem gre v tej soleni vodi popolnoma na dnu. Ako je od prejšnjega dne ne gre več na dnu. Ako je tri dneve staro, plava na sredini vode. Ako je 5 dni staro, ostane gori na vodi, ako pa je še bolj staro potem gleda iz te tekočine ven. Tako se lahko vsakdo prepriča o starosti jajca.

Poslano.

Črešnice v Konjiškem okraju. Župnik Ogrizek išče šola. Ko je leta 1900 na enorazredni šoli v Črešnicah mesto učitelja voditelja razpisano bilo, se je v mnogih časopisih, ki so še deloma shranjeni, takole kakor na primer v „Učit. Tov.“ bralo: „Verska šola v Črešnicah mora imeti jako čudne nazore o poklicu učiteljev in o poklicu obrtnika. Mož išče orgljavca in cerkvnika in je to gotovo jako mastno službo razpisal v „Slovencu.“ Pa ni dovolj, da zna dotičnik dobi to službo, samo orgljati, zvoniti in cerkev pometati. Zahtevajo se še druge zmožnosti. Mož mora znati ali otročiče v branji in pisanji poučevati ali pa kako rokodelstvo. Župnik v Črešnicah išče toraj mežnarja, ki bo znal ali otroke poučevati ali pa njegove škornje krpati; oboje postavlja v eno vrsto. Morda se mu posreči, da dobi moža, ki bo vse skupaj, orgljavec, mežnar, črevljar in učitelj, potem bo imel popolno versko šolo na Črešnici. — „Oglasil pa sem se me drugim prosilci tudi jaz podpisani za to mesto in je tudi dobil. Kmalu potem sem prosil še za službo moj gospe kot skušane učiteljice ženskih ročnih del. A tem sem takoj ob „trdo skalo“ zadel. Dočim je vsi drugim udom krajnega šolskega sveta po volji bilo, da bi se tudi ta pouk upeljal, se je župnik in katehet, gospod Franc Ogrizek, na vso moč proti postavil s tem igovorom, da „moja žena“! kakor jo osploho imenuje, ni sprašana iz slovenskega, temveč iz nemškega jezika. A koliko je takih le iz nemščine sprašanih učiteljic ženskih ročnih del, pa vendar slovenskih šolah z dobrim uspehom poučujejo! Vsi tako in enako raztolmačenje bilo je Ogrizeku zaman on je vedno kakor lajna to svoje trdil: „Če se tudi vsi drugi udje udajo, a jaz nikdar, jaz sem jaz!“ Ker pa so do sedaj vsi drugi udje krajnega šolskega sveta na Črešnicah mislili, da se mora do pičice vsi natanko po župnikovem povelju spolniti, zatoraj so iz boječnosti prošnjo odbili, če tudi ne radi. A, ko so pa potem vse stranke in občine za nameščenje tistih učiteljic samè pismeno prosile, skipela je Ogrizeku jeza do vrhunca. Mahal in branil je na vse strani a vse zastonj; Franc Ogrizek je ostal kot taki a Kristina Adamič je bila čez leto dni na predlog slavlj. okr. šol. sveta Konjice v korist deklet in starišev